Krimināļprocess Nr.11095048517
Lieta K68-0401-17/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 6.aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei E.Evertei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. C/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa konstatēja

Aprakstošā daļa

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2017.gada 27.martā ap plkst.7.50 /pers. C/, atrodoties SIA "Optimera Latvia" piederošā veikalā "Būvniecības ABC" Mūkusalas ielā 93 Rīgā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību.

Īstenojot savu nodomu, /pers. C/ uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no veikala tirdzniecības zāles paņēma preci – divus cirvjus "Fiskar X10", katru 35,44 *euro* vērtībā, par kopējo summu 70,88 *euro*, kurus paslēpa sev zem apģērba, pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, kasē par preci nesamaksājot.

Tādā veidā /pers. C/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu 70,88 *euro* vērtībā un ar savām darbībām nodarīja SIA "Optimera Latvia" materiālo zaudējumu 70,88 *euro* vērtībā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināļprocesa likuma 499.pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētājā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. C/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. C/ 2017.gada 27.martā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. C/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret juridiskās personas īpašumu, apdraudot SIA "Optimera Latvia" mantiskās intereses, iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā.

Ievērojot to, ka izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagtā prece atgūta bez bojājumiem un nodota īpašnieka rīcībā, kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, bez reģistrētas deklarētas dzīvesvietas (lietas 30., 31.lapa), neprecējies (lietas 40.lapa), taču apgādībā 2003.gada dzimusi meita (lietas 39.lapa), kuras aprūpi /pers. C/ īsteno tikai brīžos, kad nelieto atkarību izraisošas vielas; ar 9.klašu izglītību; algotu darbu nestrādā; kopš 2017.gada 29.marta iestājies biedrības "Neatkarība Balt." rehabilitācijas centrā, lai izietu rehabilitācijas un sociālās adaptācijas programmu no apreibinošo vielu atkarības (lietas 47.lapa); ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 32.-38.lapa); pēc apsūdzētā vārdiem – ir konstatēta smaga rakstura saslimšana, kas neietekmē darbspējas; uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir 23 likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, no kuriem 13 sodāmības dzēstas (lietas 48.-61.lapa):

1. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **1998.gada 6.novembra** spriedumu pēc Latvijas Krimināļkodeksa 139.panta otrās daļas, piemērojot Latvijas Krimināļkodeksa 42.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Sodāmība dzēsta.
1. Ar Jūrmalas pilsētas tiesas **1999.gada 11.marta** spriedumu pēc Latvijas Krimināļkodeksa 139.panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem.
2. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **1999.gada 16.marta** spriedumu pēc Latvijas Krimināļkodeksa 139.panta ceturtās daļas, piemērojot Latvijas Krimināļkodeksa 41.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un ar mantas konfiskāciju. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2001.gada 30.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
3. Ar Rīgas rajona tiesas **2006.gada 6.septembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas, piemērojot

Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 10.oktobrī. Atbrīvots sakarā ar nosacītu notiesāšanu 2006.gada 6.septembrī. Sodāmība dzēsta.

4. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 20.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 55.panta pirmo un sesto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 6.februārī. Sodāmība dzēsta.
5. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2007.gada 12.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 8 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 2.augustā. Sodāmība dzēsta.
6. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2007.gada 28.augusta** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 8 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 18.septembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2009.gada 10.martā. Sodāmība dzēsta.
7. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2009.gada 28.augusta** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, ar piespiedu darbu 150 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 8.septembrī. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2010.gada 15.marta lēmumu** piespiedu darbs aizstāts ar arestu uz 31 dienu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 26.martā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2010.gada 3.jūlijā. Sodāmība dzēsta.
8. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2010.gada 2.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 14.decembrī. Sodāmība dzēsta.
9. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2010.gada 2.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 21.decembrī. Sodāmība dzēsta.
10. Ar Siguldas tiesas **2010.gada 21.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 21.jūnijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 9.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
11. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2012.gada 19.jūlija** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 13.decembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2013.gada 3.janvārī. Sodāmība dzēsta.
12. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras **2014.gada 17.janvāra** prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 110 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2014.gada 17.janvārī. Piespiedu darbs izpildīts 2014.gada 9.aprīlī. Sodāmība dzēsta.
13. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2014.gada 9.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi un piespiedu darbu 102 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 23.aprīlī. Sodāmība nav dzēsta.
14. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2014.gada 15.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem un piespiedu darbs 70 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 17.martā. Atbrīvots no apcietinājuma sakarā ar apelāciju/kasāciju 2016.gada 25.februārī. Sodāmība nav dzēsta.
15. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2014.gada 5.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 24.martā. Sodāmība nav dzēsta.
16. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2015.gada 7.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 29.septembrī. Sodāmība nav dzēsta.
17. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2015.gada 27.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 2.oktobrī. Sodāmība nav dzēsta.
18. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2015.gada 13.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 1.septembrī. Sodāmība nav dzēsta.
19. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2015.gada 7.jūlija** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 28.jūlijā. Sodāmība nav dzēsta.
20. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2015.gada 9.jūlija** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 6.janvārī. Sodāmība nav dzēsta.
21. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2016.gada 18.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 29.janvārī. Sodāmība nav dzēsta.
22. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas **2017.gada 2.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 240 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 14.martā (lietas 79.-80.lapa). Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. C/, atzīstot savu vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevarēja sniegt objektīvu skaidrojumu savai prettiesiskai rīcībai, vien norādīja, ka noziegumu pamatā bija nepieciešamība pēc finanšu līdzekļiem narkotisko/psihotropo vielu iegādei. Nenoliedza, ka bez izskatāmā kriminālprocesa, tiesai ir nodoti vēl divi kriminālprocesi par zādzību izdarīšanu. Par izdarīto noziegumu lūdza noteikt sodu, kas nebūtu saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, nosakot to piespiedu darbu veidā, kuru bez iebildumiem atstrādās, tā kā pēc 2017.gada 27.martā izdarītās zādzības ir pilnībā apzinājies savas prettiesiskās rīcības negatīvās sekas, ko faktiski apstiprina lietai pievienotais dokuments, kurā norādīts, ka kopš 2017.gada 29.marta /pers. C/ ir uzsācis ārstēšanos rehabilitācijas centrā, lai izietu rehabilitācijas un sociālās adaptācijas programmu no apreibinošo vielu atkarības. Uzskata, ka tieši kristietības pamatprincipi un darba terapija, kas tiks īstenota gada laikā, spēs pilnībā iemācīt integrēties sociālajā vidē, lai /pers. C/ turpmāk atturētos no likumpārkāpumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā

nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.pantā otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. C/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore.

Lemjot jautājumu par atbilstoša kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais, būdams gados jauns un ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā esošs cilvēks, tomēr ir persona ar izteikti zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, tā kā konstatējams, ka /pers. C/ kopš 1998.gada ar zināmu regularitāti jau ir 23 reizes sodīta persona par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tajā skaitā nelikumīgām darbībām ar narkotiskām/psihotropām vielām un zādzībām, kuros faktiski ir konstatējams nodarbošanās raksturs.

Jauns tīšs mazāk smags noziegums šajā lietā izdarīts nepilnu 13 dienu laikā pēc iepriekšējā sprieduma stāšanās likumīgā spēkā par analoģiska rakstura noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ar kuru /pers. C/ noteikts alternatīvs soda veids – piespiedu darbs, kas nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos prevencijas uzdevumus, ko faktiski apstiprina soda efektivitātes kritērijs – recidīvs, un būtībā apliecina par personību iegūtās ziņas – /pers. C/ savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un sabiedrības intereses kopumā.

Tiesa novērtē, ka apsūdzētajam piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto un ir gribas diktēts lēmums turpmāk atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas, iesaistoties rehabilitācijas programmā, ar mērķi nākotnē izveidot kādas pozitīvas pārmaiņas esošajā dzīvesveidā.

Taču vienlaikus tiesa secina, ka minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas, tādēļ Krimināllikuma 35.pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā, apsūdzētajam par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu ir likumīgi nosakāms sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana, jo tikai tādā veidā tiks ievērots taisnīguma princips, kas sevī ietver arī prasības, kas nepieciešamas taisnīgai lietas izskatīšanas procedūrai.

Tāpat, nosakot sodu, tiesa neatstāj bez ievērības apsūdzētā tiesas sēdē minēto – ir konstatēta smaga rakstura saslimšana, kuru tiesai nav pamata apšaubīt, taču lietas materiālos nav ārstniecības iestāžu vai ārstu-speciālistu sniegtu atzinumu, kas apliecinātu, ka apsūdzētajam patiešām būtu konstatētas kādas patoloģiska rakstura problēmas, kas traucētu normālu organisma darbaspēju vai norādītu uz atsevišķas slimības izpausmi, kas liegtu izciest sodu brīvības atņemšanas vietā, tādēļ arī minētais apstāklis nevar būt pamatā tam, lai /pers. C/ noteiktu vieglāku sodu. Vienlaikus tiesa norāda, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.276 "Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība", kas stājās spēkā 2015.gada 9.jūnijā, apcietinājumā esošā persona var saņemt nepieciešamos veselības aprūpes pakalpojumus, ja ir konstatēti kādi veselības traucējumi.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir tiesiski nosakāms tikai un vienīgi brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Ievērojot to, ka /pers. C/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas vidējam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic – ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Lietai pievienots Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 2.marta spriedums, ar kuru /pers. C/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu 240 stundu apmērā. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīts aizturēšanas laiks no 2017.gada 20.februāra līdz 2017.gada 21.februārim, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 14.martā (lietas 79.-80.lapa).

2017.gada 5.aprīlī lietā saņemts Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības vadītāja A.Barkāna 2017.gada 5.aprīļa paziņojums, kurā norādīts, ka Valsts probācijas dienests 2017.gada 29.martā ir saņēmis Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 2.marta spriedumu izpildei. /pers. C/ nav ieradies Valsts probācijas dienestā soda izciešanai. Izpildāmā soda daļa ir 232 piespiedu darba stundas (lietas 77.lapa).

Ievērojot lietā konstatēto – apsūdzētais /pers. C/ jaunu noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis 2017.gada 27.martā, proti, pēc minētā nolēmuma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 2.marta spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, jo konstatējams, ka apsūdzētais ir apzināti ignorējis Latvijas Sodu izpildes kodeksā reglamentētos krimināsodu izpildes pamatprincipus, turklāt jauna – 24 nozieguma izdarīšana nevar būt par pamatu soda samazināšanai pēc iepriekšējā sprieduma.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. C/ aizturēts 2017.gada 27.martā un atbrīvots 2017.gada 28.martā, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (lietas 18., 23.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores N.Rudenko 2017.gada 28.marta lēmumu /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē (lietas 27.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka ar lietas materiāliem apstiprinās, ka apsūdzētajam nav reģistrētas deklarētas dzīvesvietas un šā brīža faktiskā dzīvesvieta atrodas

biedrības "Neatkarība Balt." rehabilitācijas centrā, turklāt kriminālprocesā apsūdzētais ir pildījis noteiktos procesuālos pamatpienākumus, tad tiesa secina, ka pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – ir atceļams, tā kā tiesai nav pamata uzskatīt, ka pie konstatētajiem apstākļiem apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes.

Kriminālprocesā par cietušo atzīts SIA „Optimera Latvia", kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā kaitējuma kompensāciju par /pers. C/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu nav pieteicis, jo nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas SIA "Optimera Latvia" īpašumā (lietas 4., 5., 6., 7., 8., 9.-10., 13.lapa).

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams lēmums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 366., 368.pantam.

Lietiskie pierādījumi – CD disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināms pēc sprieduma stāšanās spēkā; 2 cirvji "Fiskar X10", kas nodoti glabāšanā SIA "Optimera Latvia", – atdodami SIA "Optimera Latvia".

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 2.marta sprieduma, /pers. C/ noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem un piespiedu darbs 232 (divi simti trīsdesmit divu) stundu apmērā.

Soda izciešanas termiņu /pers. C/ skaitīt no aizturēšanas dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2017.gada 27.marta līdz 2017.gada 28.martam.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, – atcelt.

Lietiskos pierādījumus – CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā; 2 cirvjus "Fiskar X10", kas nodoti glabāšanā SIA "Optimera Latvia", – atdot SIA "Optimera Latvia".

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2017.gada 20.aprīļa.

Tiesnese D.Treija